कुत्स आङ्गिरसः।सूर्यः। त्रिष्टुप्।

चित्रं देवानामुदंगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वर्रणस्याग्नेः।

आप्रा द्यावीपृथिवी अन्तरिक्षं सूर्ये आत्मा जर्गतस्तस्थुषेश्च॥ १.११५.०१

देवानाम्- द्योतनशक्तीनाम्। अनीकम्- समृहभृतम्। चित्रम्- आश्चर्यम्। उदगात्- उदेति। मित्रस्य- स्नेहाधिदेवतस्य। वरुणस्य- ऋताधिदेवतस्य। अग्नेः- सर्वभूतहितकतोः। चक्षुः- दृष्टिभूतः। द्यावापृथिवी। अन्तरिक्षम्। आ- समन्तात्। अप्राः- अपृरयत्। सूर्यः। जगतः- चरतः। तस्थुषश्च- अचरतश्च। आत्मा॥१॥

सूर्यो देवीमुषसं रोचमानां मर्यो न योषामभ्येति पृश्चात्।

यत्रा नरौ देवयन्तौ युगानि वितन्वते प्रति भुद्रायं भुद्रम्॥ १.११५.०२

मर्यः - मनुष्यः । योषम् - स्वपुत्रीम् । न्यूह्थुः पुरुमित्रस्य योषामित्यादिष्वेवमेवार्थः । न- इव । सूर्यः । उषसं देवीम् । अभ्येति - अनुगच्छित । उषाः ज्ञानोदयदेवता । आत्मसूर्यागमनपूर्वमेव तदागमनं ख्यापयन्ती केवल्यप्राग्भारसमाधिभृतागच्छित । तामनुसृत्यात्मसूर्य आगच्छित । आत्मसाक्षात्कारात् किञ्चित्पूर्वत आत्मसाक्षात्कारपर्यन्तं यः समाधिर्भवित स एव उषा इति कथ्यते । यत्र - यस्मिन् काले । देवयन्तः - द्योतनकामाः । नराः - मनुष्याः । युगानि - कालान् हलावयवोपलिक्षतकर्माणि वा । वितन्वते - विस्तारयन्ति । भद्राय - मङ्गळाय । भद्रम् - मङ्गळं सूर्यम् । प्रिति । गच्छामः ॥२॥

भुद्रा अश्वा हरितः सूर्यस्य चित्रा एतंग्वा अनुमाद्यासः।

नमस्यन्तौ दिव आ पृष्ठमस्थुः परि द्यावीपृथिवी येन्ति सुद्यः॥ १.११५.०३

सूर्यस्य- आत्मसूर्यसंबिन्धनः। मद्राः- शिवाः। अश्वाः- अश्वोपलक्षितप्राणिवशेषाः। हिरतः- आकर्षणशक्तिविशिष्टाः। चित्राः- असाधारणाः। एतग्वाः- लक्ष्यं प्रित गच्छन्तः। अनुमाद्यासः- अनुक्रमेण मादनीयाः। नमस्यन्तः- विन्दिताः। दिवः- आकाशस्य। पृष्ठम्- ऊर्ध्वम्। चित्ताकाशस्योत्कृष्टस्थानिमत्याध्यात्मिके। आ- समन्तात्। तस्थुः। सद्यः- क्षणेन। द्यावापृथिवी- आकाशं भूमिं च। परि- परितः। यन्ति- व्याप्नुविन्ति॥३॥

तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वं मुध्या कर्तोविततं सं जभार।

यदेदयुक्त हरितः सधस्थादाद्रात्री वासंस्तनुते सिमस्मै॥ १.११५.०४

सूर्यस्य । तत् । देवत्वम् - द्योतनशीलत्वम् । तत् । महित्वम् - माहात्म्यम् । कर्तोः - कर्मणः । मध्या - मध्ये । विततम् - विस्तृतं स्वरिश्मम् । सम् - सम्यक् । जभार - जहार । यदा । इत् - एव । हिरितः - रसहरणशीलान् स्वरश्मीन् । सधस्थात् - तत्प्रचारस्थानात् । अयुक्त - अन्यत्र योजितिवान् । तदा । सिमस्मे - सर्वस्मे भुवनाय । वासः - सर्वाच्छादिकाम् । रात्रिम् - निशाम् । तनुते - विस्तारयति । अथाध्यात्मिकोयमर्थः । रात्रिरभ्युदयप्रतीकभृता । अहर्निःश्रेयसप्रतीकभृतम् । निःश्रेयसे उपासनमध्य एव आत्मसूर्यः स्वान्नोचमानांश्चिद्रश्मीन् स्वात्मन्येवाहरित । तदा निःश्रेयसे किञ्चिद्विराम् अभ्युद्ये प्रयत्मश्च भवितुमर्हित । तेनाभ्युद्यप्रयत्नेन पुनरहर्भृतिनःश्रेयसमुदेति । अन्धं तमः प्रविश्विन्त येऽविद्यामुपासते । ततो भूय इव ते तम य उ विद्यायां रताः ॥ इति श्रुतेः या स्पष्टतया निरूप्यते सैवात्र प्रतीकवर्णनद्वारा परोक्षेण वर्ण्यते । ॥४ ॥

तन्मित्रस्य वर्रुणस्याभिचक्षे सूर्यो रूपं कृणुते द्योरुपस्थे।

अनन्तमन्यद्वर्शदस्य पाजः कृष्णमन्यद्वरितः सं भेरन्ति॥ १.११५.०५

द्योरुपस्थे- चिदाकाशे। मित्रस्य- स्नेहाधिदैवतस्य। वरुणस्य- ऋताधिदैवतस्य। अभिचक्षे-दर्शनाय। तत्। रूपम्। सूर्यः- आत्मसूर्यः। कृणुते- करोति। हरितः- सूर्यस्याकर्षणशक्तयः। अस्य- एतस्य सूर्यस्य। अन्यम्। रुशत्- दीप्यमानम्। अनन्तम्- अन्तरिहतम्। पाजः- अहर्भूतं बलम्। सम्- सम्यक्। भरन्ति- धरन्ति। अन्यत्। कृष्णम्- निशाभूतं बलमपि। भरन्ति। आत्मसूर्यस्यैव शक्तिद्वयं मनुष्यप्रज्ञा दैवीप्रज्ञा इत्याध्यात्मिके॥५॥

अद्या देवा उदिता सूर्यस्य निरंहंसः पिपृता निरंवद्यात्।

तन्नों मित्रो वर्रुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः॥ १.११५.०६

अद्य- इदानीम् । निरंहसः- पापरिहताः । सूर्यस्य- आत्मसूर्यस्य । देवाः- द्योतनशक्तयः । उदिताः । अवद्यात्- पापात् । निः- निष्कृष्य । पिपृत- पालयत् ॥६॥